



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Danielem Spratkem, Ph.D., v právní věci

žalobce: **K. Č.**
zastoupený advokátkou Mgr. Barbarou Wilczkovou,
sídlem Masná 1324/1, 702 00 Ostrava

proti
žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**
sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí č. j. MSK 52736/2019 ze dne 3. 9. 2019, o dopravním přestupku,

takto:

I. Rozhodnutí žalovaného č. j. MSK 52736/2019 ze dne 3. 9. 2019 **se zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje

II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 11 228 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí k rukám zástupkyně žalobce Mgr. Barbary Wilczkové, advokátky sídlem Masná 1324/1, 702 00 Ostrava.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou doručenou soudu dne 5. 11. 2019 domáhá zrušení rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 3. 9. 2019, č. j. MSK 52736/2019, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Havířov (dále jen „MmH“) ze dne 7. 3. 2019, č. j. MMH/87598/2018-15, kterým byl žalobce uznán vinným z přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění účinném do 30. 9. 2018 (dále jen „zákon o silničním provozu“), jehož se měl dopustit z nevědomé nedbalosti tím, že dne 6. 8. 2018 v 11:05 hod. v obci Havířov, část Město, na ulici Mánesova, jako řidič motorového vozidla Seat Toledo, RZ X, neoprávněně stál v úseku platnosti přenosné svislé dopravní značky B 28 „Zákaz zastavení“ s dodatkovou tabulkou E 13 s textem „6. 8. 18“ a „11-14 h“. Tímto svým jednáním měl žalobce z nedbalosti porušit ustanovení § 4 písm. c) zákona o silničním provozu. Za uvedený přestupek byla žalobci uložena pokuta ve výši 1 500 Kč a dále byl žalobce zavázán k náhradě nákladů řízení spojených s projednáváním přestupku ve výši 1 000 Kč.

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

2. Žalobce ve své žalobě předně namítá, že nebyla zohledněna specifická situace, v jaké se ocitl, když své vozidlo zaparkoval na parkovišti na ul. Mánesova v Havířově, kam však dojel z jednosměrné ulice Rossenbergových. K argumentaci žalovaného, že je nemožné, aby si žalobce přenosné dopravní značky nevšiml, když své vozidlo zaparkoval na parkovacím místě hned vedle této přenosné dopravní značky, a ačkoliv tato byla otočena k vozidlu žalobce zadní části, bylo jeho povinností se přesvědčit, vedle jakého dopravního značení zastavil, žalobce uvádí, že žalovaný zcela přehlíží fakt, že žalobce bydlí na ulici Husova, ke které je přístup vozem pouze z ulice Mánesové jednosměrnou ulicí Sv. Čecha, kdy odbočka na tuto ulici je daleko od umístění předmětného přenosného dopravního značení, a výjezd z místa bydliště žalobce je jedinečně jednosměrnou ulicí Rossenbergových, která končí na ulici Mánesové zhruba uprostřed předmětného parkoviště. Žalobce tedy vjezdem na ulici Mánesovou vždy míjel předmětné přenosné dopravní značení v protisměru. Žalobce dále namítá, že se žalovaný vůbec nezabýval jeho námitkou, že svislé dopravní značení by mělo být umístěno tak, aby bylo pro všechny účastníky provozu na pozemních komunikacích, pro které je určeno, včas a z dostatečné vzdálenosti viditelné, ačkoliv MmH ve svém rozhodnutí sám dospěl k závěru, že viditelnost předmětných dopravních značek z ulice Rossenbergových byla ztížena, když dopravní značky byly umístěny tak, aby byl jejich význam viditelný z ulice Mánesova. Žalobce má za to, že přechodné dopravní značení bylo pro mnoho účastníků silničního provozu nedostatečně

viditelné, neboť se jedná o nestandardní situaci, kdy k parkovišti je možno přijet i z jiné strany, než z ulice, při které se dopravní značení nachází.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

3. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě ze dne 23. 1. 2020 navrhuje zamítnutí žaloby a v podrobnostech odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí. Žalovaný k námitkám žalobce uvedl, že bral v potaz i trasu, kterou žalobce uvedl, a i tak dospěl k závěru, že s ohledem na uvedené okolnosti žalobce musel dopravní značení zaregistrovat. K námitce žalobce týkající se umístění a viditelnosti dopravního značení žalovaný uvádí, že se jedná o obecnou námitku, a že projednával přestupek žalobce s ohledem na konkrétní okolnosti daného případu. Žalovaný má za to, že dopravní značení bylo umístěno viditelně, na konci i na začátku úseku platnosti v obou směrech pozemní komunikace. Co se týče výjezdu z ulice Rossenbergových na ulici Mánesova dle žalovaného lze z přiložených podkladů ve spise vyvodit, že se jedná o krátký úsek, kde lze zřetelně vidět na dopravní značení, vedle kterého žalobce zaparkoval.

V. Posouzení věci soudem

4. Z obsahu správních spisů krajský soud zjistil následující:

MmH jako správnímu orgánu prvního stupně došlo dne 4. 9. 2019 Oznámení Městské policie Havířov (dále jen „Oznámení“), o podezření ze spáchání přestupku žalobcem, jehož se měl dopustit dne 6. 8. 2018 v 11:05 hod. na parkovišti na ulici Mánesova v obci Havířov - Město, naproti č. or. 12, kdy se svým vozidlem neoprávněně stál v úseku platnosti přenosné svislé dopravní značky B 28 „Zákaz zastavení“ zde umístěné z důvodu blokového čištění komunikace. Řidič se u vozidla nenacházel, a proto bylo na vozidlo umístěno vyznaménání pro nepřítomného řidiče o dopravním přestupku. K Oznámení je přiložena fotodokumentace, Vyznaménání pro nepřítomného řidiče dopravního přestupku ze dne 6. 8. 2018, vytištěná mapka místa spáchání přestupku se zákresem, Karta vozidla žalobce, Výpis z evidenční karty řidiče. Dne 8. 8. 2018 se žalobce dostavil na Městskou policii Havířov a vyjádřil nesouhlas s přestupkem s tím, že vjel z ulice Rossenbergových přímo na protější parkoviště na ul. Mánesova a svislé přenosné dopravní značení neviděl a ani vidět nemohl. MmH vydal dne 30. 11. 2018 Příkaz č. j. MMH/87598/2018-6, jímž uznal žalobce vinným z výše vymezeného přestupku a uložil mu pokutu ve výši 1 500 Kč. Žalobce proti tomuto příkazu podal včasný odpor, a proto MmH nařídil na den 6. 2. 2019 ústní jednání, jehož se zúčastnil žalobce se svým zmocněncem a jako svědek rev. inp. V. H. Žalobce u jednání opětovně uvedl, že vždy na toto parkoviště žalobce přijížděl ulicí Rossenbergových, že žádnou značku neviděl, že zaparkoval na daném místě v noci, a že není povinností řidiče na běžném parkovacím místě dohledávat umístěné přenosné dopravní značení. Dopravní značení mělo být dle žalobce umístěno viditelně ze všech směrů, na které se k parkovišti dojíždí. Dle sdělení Technických služeb Havířov a.s. vyžádaného ze strany MmH bylo předmětné dopravní značení instalováno na dané místo dne 20. 7. 2018. MmH následně vydalo rozhodnutí ze dne 7. 3. 2019, č. j. MMH/87598/2018-15, jímž uznal žalobce vinným z výše vymezeného přestupku, uložil mu pokutu ve výši 1 500 Kč a dále žalobce zavázal k náhradě nákladů řízení spojených s projednáváním přestupku ve výši 1 000 Kč. MmH vycházel ze spisového materiálu Městské policie Havířov, a to z Oznámení, fotodokumentace, situačního nákresu, výpovědi obviněného a svědka při ústním jednání ze dne 6. 2. 2019 a sdělení Technických

služeb Havířov a.s. MmH dospěl k závěru, že dopravní značka byla viditelná, nebyla ničím zakrytá a žalobce musel dokonce i při zcela minimálním stupni pozornosti dopravní značku vidět, když zaparkoval na prvním parkovacím místě zleva předmětného parkoviště a jel tedy bezprostředně kolem této dopravní značky, a po vystoupení z vozidla a odchodu z parkoviště musel kolem této značky těsně procházet. Dle MmH je pravdou, že pokud žalobce na parkoviště vjel z ulice Rossenbergových, pak z této ulice viditelnost významu dopravních značek byla ztížena, když dopravní značky byly umístěny, aby byl význam viditelný z ulice Mánesova. MmH však považuje za nepravděpodobné, že by žalobce nezjistil za období od instalace dopravních značek do dne spáchání dopravního přestupku, že je na daném místě nějaké omezení, když bydlí na ulici Husova, kde se vozidlem lze dostat pouze jízdou po ulici Mánesova a dále ulicí Mickiewiczova a Svatopluka Čecha. Je proto těžko uvěřitelné, že by žalobce alespoň jednou za toto období kolem dopravního značení nejel, když u ústního jednání uvedl, že na ul. Mánesova parkuje běžně, a i kdyby kolem vozidlem nejel, pak se o dopravním omezení mohl a měl dozvědět nejméně dne 5. 8. 2018. MmH tedy tvrzení žalobce o tom, že si dopravní značky nevšiml, neuvěřil, neboť nezískal žádné pochybnosti o tom, že ke skutku došlo, a námitky žalobce považoval za nedůvodné. K odvolání žalobce následně žalovaný svým rozhodnutím ze dne 3. 9. 2019, č. j. MSK 52736/2019, rozhodnutí MmH potvrdil a odvolání žalobce zamítl. Žalovaný se zcela ztotožnil s hodnocením všech aspektů ze strany MmH, a proto na jeho hodnocení ve svém rozhodnutí odkázal. Žalovaný dospěl ke stejnému názoru jako MmH, že si žalobce musel přenosného dopravního značení s ohledem na vzdálenost, v jaké vozidlo na místě stálo, všimnout, a měl se přesvědčit o tom, v působnosti kterého zákazového dopravního značení s vozidlem zastavil.

5. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů v souladu s § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), přičemž dle § 75 odst. 1 s. ř. s. vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného.
6. Podle § 65 s. ř. s. se může ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti (dále jen „rozhodnutí“), žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti.
7. Podle § 72 odst. 1 s. ř. s. lze žalobu podle § 65 s. ř. s. podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou. Krajský soud konstatuje, že žaloba byla podána řádně a včas a splňuje všechny zákonem předepsané náležitosti.
8. Žalobce ve své žalobě namítá, že správní orgány nepřihlédly ke specifické situaci, kdy přenosné dopravní značení nebylo dostatečně viditelné pro účastníky silničního provozu, kteří k předmětnému parkovišti přijeli z jednosměrné ulice Rossenbergových, když dopravní značky byly umístěny tak, aby byl jejich význam viditelný z ul. Mánesova. Žalobce má za to, že přechodné dopravní značení bylo pro mnoho účastníků silničního provozu nedostatečně viditelné, neboť se jedná o nestandardní situaci, kdy k parkovišti je možno přijet i z jiné strany, než z ulice, při které se dopravní značení nacházelo. Podstatou projednávané věci je dle názoru krajského soudu skutečnost, zda žalobce ono přenosné dopravní značení vidět měl a mohl. Krajský soud předně uvádí, že žalobcova tvrzení jsou

konzistentní a po celou dobu řízení před správními orgány stejná. Dle § 2 odst. 1 vyhlášky č. 294/2015 Sb., kterou se provádějí pravidla provozu na pozemních komunikacích, se svislé dopravní značky umísťují tak, aby byly pro účastníky provozu na pozemních komunikacích, pro které jsou určeny, včas a z dostatečné vzdálenosti viditelné. Krajský soud má za to, že skutečnost spočívající v zaparkování vozidla vedle dopravního značení, které bylo vůči žalobci umístěno tak, že jeho sdělovací část byla odvrácena na opačnou stranu, a tím spíše při zaparkování vozidla v nočních hodinách, neimplikuje žalovaným tvrzený závěr, že si existence tohoto dopravního značení musel žalobce nutně povšimnout. Žalobce dle krajského soudu předestřel věrohodnou skutkovou verzi, kterou však nelze bez dalšího vyloučit tak, jak to učinil žalovaný, který pouze prohlásil skutkovou verzi žalobce za nemožnou. Žalovaný měl postupovat v souladu s § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), dle něž správní orgány postupují tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Žalovaný však pouze vycházel ze skutečnosti, že žalobce zastavil vedle onoho přenosného dopravního značení, že bydlí v dané oblasti, že občas na tomto parkovišti parkuje, a že je, i s ohledem na datum umístění dopravního značení, v podstatě nemožné, aby si dopravního značení nevšiml. Byť žalovaný uvádí, že bere v úvahu okolnost, že žalobce mohl přijet na místo tak, jak v průběhu řízení uvedl, nijak se již skutkové verzi žalobce dále nevěnuje, a nečiní žádná zjištění a závěr o viditelnosti daného dopravního značení za žalobcem popsaných okolností. Z napadeného rozhodnutí tedy neplyne zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Dle rozhodnutí Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 11. 2. 2021, č. j. As 380/2018-31: *„Ucelený důkazní řetězec obecně postačuje k vyslovení viny. Jiná situace nastane tehdy, pokud obviněný předestře vlastní verzi skutkového děje, respektive svým tvrzením zpochybní skutkový průběh, který vyplývá z dosud provedených důkazů, a k prokázání vlastní verze navrhne důkazy. V tento okamžik vzniká důvodná pochybnost a již nelze učinit závěr, že skutkový stav byl zjištěn bez důvodných pochybností. Teprve pokud je tvrzená verze skutkového děje zcela nepravděpodobná, respektive nemožná, lze s jistotou tvrdit, že ani po provedení obviněným navržených důkazů nebude připadat v úvahu jiný možný skutkový průběh.“* Prohlášení tvrzené skutkové verze žalobce bez dalšího za nemožnou, aniž by se s ní žalovaný vypořádal, tedy není přípustné a nelze uvedený postup žalovaného i s ohledem na citované rozhodnutí NSS aprobovat. Je nezbytné, aby se žalovaný tvrzenou skutkovou verzí žalobce zabýval tak, aby byl skutkový stav zjištěn bez důvodných pochybností, a na základě takto zjištěného skutkového stavu pak uzavřel, zda tvrzená skutková verze žalobce je či není možná, a zda za daných okolností dopravní značení žalobce vidět měl a mohl.

9. S ohledem na uvedené skutečnosti je žaloba důvodná, a proto krajský soud napadené rozhodnutí v souladu s ustanovením § 78 odst. 1 a odst. 4 s. ř. s. zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Právním názorem, který soud vyslovil, je v dalším řízení správní orgán vázán (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
10. Uplatněné náklady žalobce tvoří zaplacený soudní poplatek za žalobu ve výši 3 000 Kč, odměna zástupce za dva úkony právní služby – a to převzetí věci a sepsí žaloby dle ust. § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhl. č. 177/1996 Sb., přičemž výše odměny za jeden úkon činí dle ust. § 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s ust. § 7 bod 5 vyhl. č. 177/1996 Sb., advokátní tarif (dále jen „AT“) částku 3 100 Kč a dva režijní paušály po 300 Kč. Jelikož je právní zástupce plátcem DPH, je jeho odměna navýšena o částku 1 428 Kč, která odpovídá 21% DPH. Celková výše náhrady nákladů řízení tedy činí 11 228 Kč.

11. Vzhledem k odlišné úpravě s. ř. s. a zák. č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“), týkající se nabytí právní moci rozhodnutí, uložil soud žalovanému povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku. Podle § 149 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s. zavázal soud žalovaného zaplatit náhradu nákladů řízení k rukám advokáta, který žalobce v řízení zastupoval.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Ostrava 24. 6. 2021

JUDr. Daniel Spratek, Ph.D.

samosoudce